

[Lisbet Hindsgaul.]

vanskeligere i en bestemt situation, end den gamle lov gjorde. Det er imidlertid en sag, der ikke som dette lovforslag henhører under socialministeriet, men under indenrigsministeriet. De foretagne ændringer i indfødsretslovgivningen gør visse ændringer i forsorsloven naturlige, og hertil er ikke andet at sige, end at jeg på mit partis vegne kan tiltræde det foreliggende lovforslag, og at jeg kan tilsige behandlingen heraf vor medvirken, så at det kan få en hurtig gang gennem det høje ting.

Ingeborg Refslund Thomsen: Det er jo en nødvendighed at ændre disse fire love, hvis det ikke blot skal være en illusion, at en kvinde ved indgåelse af ægteskab skal stilles frit med hensyn til sin fremtidige indfødsret.

Den nye indfødsretslov vil sikkert rejse mange problemer. Efter 1945 vendte gamle danske kvinder hjem fra udlandet, ofte fordi de ikke længere havde noget, hvortil de kunne hælde deres hoved. Vi så dem an, og havde de bevaret kærligheden til dansk sprog og kultur, fik de i mange tilfælde indfødsret, selvom de var meget gamle, og de fik også aldersrente, skønt de naturligvis ikke havde været medlemmer af en dansk sygekasse.

Efter 1. januar 1951 kan kvinder, der engang har været danske, enker og fraskilte kvinder, vende hjem og gøre krav på dansk indfødsret, selvom de har glemt at tale dansk.

Vi kan ikke og vi har ikke ret til at granske hjerner og nyrer, og vi må være forberedt på, at det er de ensomme og forladte og fattige, der kommer først. Men skal det være alvor med indfødsretsloven, så må der vel også søges en udvej, så at hjælpen til disse kvinder kan blive aldersrente, selvom de ikke var og ikke kunne være medlem af en dansk sygekasse.

Jeg vil gerne udtale ønsket om, at man tager konsekvensen af den nye indfødsretslov og gør det praktisk muligt, at disse kvinder kan vende hjem, hvis de ønsker det, og at man giver dem aldersrente, hvis de er gamle. Med den nye indfødsretslov har man sagt a, nu må man også sige b, selvom det bliver en lille bet i økonomisk henseende og — navnlig hos os i grænseområdet — tillige i national henseende.

Jeg skal anbefale lovforslaget.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne takke de ærede ordfø-

rere for den forståelse, de har vist det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte bemærkninger om det, der har været fremført angående lovforslagets ikrafttræden. Jeg må derom henvise til, at lovforslaget skal følge loven om indfødsret, som det også har været fremført fra forskellige sider. Lovforslaget er affødt af de ændringer, der er foretaget i indfødsretslovgivningen, og loven må træde i kraft samtidig med denne, nemlig den 1. januar 1951.

Jeg forstår så udmærket, det kan siges, at lovforslaget er fremsat i sidste øjeblik. Jeg beklager det, men jeg vil henstille, at man trods det sene tidspunkt skaber mulighed for, at loven kan blive gennemført, så at den kan træde i kraft fra 1. januar 1951.

Der har været fremført forskellige synspunkter og stillet spørgsmål af mere teknisk karakter, og hvis det høje ting kunne tænke sig denne behandlingsform, ville jeg foreslå, at disse ting blev drøftet med de ærede ordførere i et udvalg, idet jeg finder, at mange af de synspunkter, der er fremført, berettiger til en nøjere og mere indgående drøftelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Bjerre: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i det bestående indfødsretsudvalg.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Derpå foretoges:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om patenter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3645; fremsættelsen findes i tidenden sp. 300).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henry Hansen: Ved det lovforslag, vi nu har til behandling, skal der skaffes hjemmel til at foretage en forhøjelse af de afgifter, der betales for patenter. Da alt er steget og fortsat stiger, ville det